

UZASADNIENIE

Rozpoznając przedmiotową sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. P. (1) w okresie od 2009 roku regularnie kupował w sklepach etnobotanicznych „www.shamanshop.pl” oraz „www.magicznyogrod.pl”, jak również w sklepach (...) oraz (...) różnego rodzaju substancje psychoaktywne. Z regulaminów zamieszczonych na stronach internetowych wymienionych sklepów wynikało, że środki oferowane do sprzedaży nie są zabronione przez prawo Rzeczypospolitej Polskiej. A. P. (1) kupione substancje zażywał, sporządzał też z nich własne mieszanki, do czego używał dwóch wag elektronicznych, które przechowywał w zajmowanym przez siebie pokoju w mieszkaniu swoich rodziców przy ul. (...) w W., gdzie mieszkał.

W okresie od wiosny 2011 roku A. P. (1) i P. W. (1) utrzymywali regularne kontakty towarzyskie. Wymienieni mężczyźni spotykali się, spożywali wspólnie alkohol i prowadzili rozmowy. W trakcie niektórych spośród tych spotkań A. P. (1) nieodpłatnie udzielał P. W. (1) marihuany, mężczyźni palili ją wspólnie. W trakcie wizyty P. W. (1) w mieszkaniu należącym do rodziców A. P. (1) pokazał on P. W. (1) różnego rodzaju substancje, które przechowywał u siebie w pokoju.

P. W. (1) wyraził wobec A. P. (1) chęć odpłatnego nabycia od niego marihuany. We wrześniu 2011 roku A. P. (1) i P. W. (1) spotkali się na osiedlu przy al. (...) w W., P. W. (1) nabył wówczas od A. P. (1) pewną ilość marihuany za kwotę 100 złotych.

W styczniu 2012 roku P. W. (1) skontaktował się z A. P. (1) telefonicznie, ponownie wyrażając chęć odpłatnego nabycia od niego marihuany. Wymienieni mężczyźni spotkali się w W., po czym wspólnie pojechali na działkę P. W. (1), znajdującą się w R., powiat O.. W trakcie pobytu na wymienionej działce P. W. (1) nabył od A. P. (1) pewną ilość marihuany, za co zapłacił mu 150 złotych.

W dniu 21 marca 2012 roku około godziny 23:50 P. W. (1) szedł chodnikiem przy ul. (...) w W., na wysokości posesji numer (...). Miał przy sobie okrągłe pudełko koloru czarnego z napisem (...), w którym przechowywał mieszaninę suszów roślinnych. Część suszu stanowiła marihuana, której waga wynosiła 2,20 g netto. Marihuanę tę P. W. (1) kupił od A. P. (1). W tym samym czasie sierż. T. B. i st. sierż. R. R., funkcjonariusze Policji z IV Zespołu (...) – Patrolowego Komendy Rejonowej Policji (...) pełnili w tej okolicy służbę patrolową w patrolu zmotoryzowanym, poruszając się nieoznakowanym radiowozem. Funkcjonariusze spostrzegli P. W. (1), którego zachowanie wzbudziło ich podejrzenia, dlatego też wylegitymowali go i przystąpili do kontroli osobistej. W jej wyniku policjanci ujawnili przy P. W. (1) wymienione wcześniej pudełko z napisem (...), zawierające mieszaninę suszów roślinnych. Funkcjonariusze dokonali zatrzymania suszów roślinnych wraz z pudełkiem, zatrzymali też P. W. (1), po czym przewieźli go do Komendy Rejonowej Policji(...)celem dokonania dalszych czynności. Z informacji, jakich P. W. (1) udzielił policjantom wynikało, że znalezioną przy nim mieszaninę suszów roślinnych nabył on odpłatnie od A. P. (1).

W dniu 23 marca 2012 roku o godzinie 06:30, kierując się m. in. informacjami uzyskanymi od P. W. (1), funkcjonariusze Policji z Wydziału Kryminalnego Komendy Rejonowej Policji (...) asp. A. P. (2), st. sierż. K. M. i sierż. K. W. udali się do mieszkania numer (...) przy ul. (...) w W.. W mieszkaniu policjanci zastali A. P. (1), a także jego ojca K. P. oraz matkę A. P. (1). Funkcjonariusze dokonali przeszukania pokoju, w którym A. P. (1) zamieszkiwał. W wyniku przeszukania ujawniono i zabezpieczono osiem torebek foliowych z zawartością suszu roślinnego, siedem torebek foliowych z zawartością proszku o różnej barwie, jak również dwie wagi elektroniczne, telefon komórkowy oraz pieniądze w kwocie 8.000 złotych. Policjanci dokonali też zatrzymania A. P. (1), który został przewieziony do Komendy Rejonowej Policji (...)w celu przeprowadzenia dalszych czynności.

W wyniku przeprowadzonych badań fizykochemicznych ujawniono, że wśród opakowań zawierających różnego rodzaju substancje, zabezpieczonych w pokoju zajmowanym przez A. P. (1), znajdowała się torebka foliowa, wewnątrz

której stwierdzono obecność metylo – N – etylokatynonu, to jest substancji 4 – MEC, w ilości 1,29 grama netto, która to substancja zaliczana jest do substancji psychotropowych z grupy I – P.

W pozostałych torebkach foliowych zabezpieczonych w pokoju zajmowanym przez A. P. (1) ostatecznie nie stwierdzono obecności substancji, których posiadanie w dniu zatrzymania było prawnie zabronione.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego w postaci: wyjaśnień oskarżonego P. W. (1)(k. 26 – 27, k. 179 – 181, k. 344 – 346), wyjaśnień oskarżonego A. P. (1) (k. 63 – 64, k. 69, k. 101, k. 181 – 182, k. 346 – 347, k. 504 – 505, k. 664), zeznań świadka T. B. (k. 14, k. 182, k. 506 – 507), zeznań świadka K. P. (k. 191 – 192, k. 525), zeznań świadka A. P. (2) (k. 55v, k. 183, k. 539 – 539v), notatek urzędowych (k. 1, k. 33 – 33v), protokołu zatrzymania osoby oskarżonego P. W. (1)(k. 2 – 2v), protokołu zatrzymania rzeczy od oskarżonego P. W. (1)(k. 4 – 6), protokołu przeszukania osoby oskarżonego P. W. (1)(k. 7 – 8), protokołu oględzin rzeczy (k. 10 – 11), protokołów użycia testera narkotykowego (k. 12 – 12v, k. 50, k. 51, k. 52, k. 53 – 54), protokołu oględzin telefonu komórkowego N. (...) (k. 30 – 30v), protokołu zatrzymania osoby oskarżonego A. P. (1) (k. 34 – 34v), protokołu przeszukania mieszkania numer (...) przy ul. (...) w W. (k. 35 – 40), protokołu przeszukania osoby oskarżonego A. P. (1) (k. 42 – 43), protokołu oględzin rzeczy (k. 45 – 47) wraz z dokumentacją fotograficzną (k. 48 – 49), opinii z zakresu badań fizykochemicznych numer 71/2012 (k. 91 – 94), wydruków ze stron internetowych sklepów etnobotanicznych (k. 204 – 211, k. 222 – 225, k. 254 – 260), potwierdzeń zamówień i przelewów dokonanych przez oskarżonego A. P. (1) (k. 212 – 221, k. 226 – 235, k. 261 – 267), opinii z zakresu badań fizykochemicznych numer 26/2014 (k. 297), ustnej opinii uzupełniającej biegłego z zakresu badań fizykochemicznych H. W. (k. 523 – 524), opinii z zakresu badań fizykochemicznych numer (...) (k. 571 – 572), opinii z zakresu badań fizykochemicznych numer (...) (k. 597 – 598), ustnej opinii uzupełniającej biegłego z zakresu badań fizykochemicznych H. W. (k. 628), opinii biegłego z zakresu toksykologii (k. 617 – 620), opinii sądowo – psychiatrycznej dotyczącej oskarżonego A. P. (1) (k. 358 – 360), dokumentacji medycznej dotyczącej oskarżonego A. P. (1) (k. 386 – 398, k. 415 – 423), uzupełniającej opinii sądowo – psychiatrycznej dotyczącej oskarżonego A. P. (1) (k. 430 – 431).

Oskarżony **A. P. (1)**, przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego w dniu 24 marca 2012 roku (k. 63 – 64), nie przyznał się do popełnienia czynów zarzucanych mu na ówczesnym etapie postępowania. Wyjaśnił on, że substancje zabezpieczone w jego pokoju podczas przeszukania mieszkania jego rodziców przy ul. (...) w W. nie są to narkotyki czy też susze marihuany, heroiny ani kokainy, lecz są to susze roślinne i proszki będące ekstraktami roślinnymi zakupionymi przez niego za pośrednictwem Internetu. Wskazał, że od kilku lat interesuje się etnobotaniką i kupuje przez Internet, w legalnie prowadzonych sklepach internetowych, susze roślin takie, jak: Maconha Brava i Turnera Aphrodisiaca. To właśnie susze tych roślin Policja zabezpieczyła w jego pokoju. Nadmieniał, że posiada dane adresowe sklepów internetowych, w których dokonywał zakupów, po zalogowaniu się na jego konto będzie widoczna lista dokonanych przez niego zamówień. Podał, że dokonywał zakupów m. in. w sklepach internetowych (...) oraz (...) Za dokonane zakupy płacił, korzystając w tym celu ze swojego konta w mBanku. Odnosząc się do zabezpieczonych podczas przeszukania proszków roślinnych oskarżony podał, że był to ekstrakt rośliny o nazwie Cocoa Theobroma. W jego opinii nastąpił błąd odczytu testera narkotykowego, który zidentyfikował zabezpieczone podczas przeszukania substancje jako narkotyki. Wymienione substancje kupował i przechowywał w celach eksperymentalnych, wypróbowywał ich działanie na sobie i nie udostępniał ich osobom trzecim. Oskarżony zaprzeczył, jakoby sprzedawał P. W. (1) środki odurzające w postaci marihuany. Podał, że zna P. W. (1), gdyż uczęszczali razem do jednej szkoły, jakiś czas przed dniem przesłuchania odnowili oni znajomość i spotykali się, aby porozmawiać, pójść razem do pubu czy pograć na gitarze. Podniósł, że P. W. (1) mówił mu, iż kilka lat wcześniej był skazany za posiadanie narkotyków, ale pomimo tego nadal zażywał marihuanę, którą kupował od nieznanego A. P. (1) dilerów. Wyjaśnił dalej, że w swoim pokoju pokazywał P. W. (1) substancje, które kupował przez Internet, a które mogły przypominać narkotyki, ale P. W. (1) nie był nimi zainteresowany twierdząc, iż on potrzebuje autentycznej marihuany (oskarżony A. P. (1): „ On nie był zainteresowany nimi mówił, że to nie dla niego on potrzebuje prawdziwej gandzi” – k. 64). P. W. (1) pomawiał go o to, iż sprzedawał mu narkotyki, ponieważ chciał w ten sposób odwrócić uwagę Policji od osób, które w rzeczywistości sprzedawały mu narkotyki gdyż wiedział, że A. P. (1) jest człowiekiem spokojnym i nie będzie się na nim mścił. Zaznaczył też, że w jego przekonaniu nie są z P. W. (1) skonfliktowani. Podkreślił, że

jest niewinny i nie ma nic wspólnego z posiadaniem ani sprzedażą narkotyków. Odnosząc się do zabezpieczonych w jego mieszkaniu pieniędzy w kwocie 8.000 złotych wskazał, że pieniądze te są to jego oszczędności, które pochodzą z udzielania korepetycji. W odniesieniu do zabezpieczonych w jego pokoju dwóch wag elektronicznych podał, że używał ich do odważania kupowanych przez siebie substancji dla potrzeb własnych.

Na posiedzeniu w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania, oskarżony (k. 69) podtrzymał wyjaśnienia złożone uprzednio. Powtórzył, że P. W. (1) pomówił go, iż sprzedał mu marihuanę. Substancje zabezpieczone w jego pokoju to były susze roślinne zakupione legalnie. Oskarżony kupił je, ponieważ interesuje się etnobotaniką. W jego ocenie nie była to marihuana. Zaznaczył, że nie ma kontaktu z substancjami, obrót którymi jest zakazany.

Po zmianie postanowienia o przedstawieniu zarzutów oskarżony A. P. (1) w dniu 15 maja 2012 roku został ponownie przesłuchany w postępowaniu przygotowawczym (k. 101). Nie przyznał się on wówczas do popełnienia zarzucanych mu czynów oraz odmówił składania wyjaśnień w sprawie.

Na rozprawie głównej w dniu 18 marca 2013 roku, prowadzonej w uprzednim składzie Sądu, oskarżony A. P. (1) (k. 181 – 182) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i potwierdził uprzednie wyjaśnienia. Zaznaczył, że od dawna interesuje się etnobotaniką, zaś w Internecie działają co najmniej dwa sklepy, które zajmują się sprzedażą ziół etnobotanicznych oraz ekstraktów w postaci proszku lub żywicy, tj.: (...) oraz (...) Dla niego było jasne, iż nie kupował w tych sklepach narkotyków, ponieważ sklepy te działają legalnie i wystawiają faktury, o czym była mowa w ich regulaminie. Wszystkie zakupione susze przechowywał w mieszkaniu, będąc przekonanym, iż są to substancje legalne, tak jak to było stwierdzone w regulaminach wymienionych sklepów. Wyjaśnił następnie, że z P. W. (1) odnowił znajomość w 2011 roku, spotykali się wówczas i chodzili razem na piwo. Podał, że P. W. (1) zainteresował się substancjami, które A. P. (1) kupował w sklepach internetowych. Nie ukrywał przed P. W. (1), iż nie są to narkotyki, mówił mu, że substancje te mają różnorakie zastosowanie, poprawiają jakość snu, dodają energii. P. W. (1) chciał spróbować tych substancji więc oświadczył mu, iż może mu sprzedać kilka gram po niższej cenie, aby mógł je wypróbować. Wyjaśnił, że kilka tygodni później P. W. (1) powiedział mu, iż substancje, które od niego kupił to nie była marihuana, gdyż inny był smak i zapach. Zaznaczył, że nigdy nie zajmował się sprzedażą marihuany, ani też nie mieszał jej z substancjami, które posiadał. Marihuana nie pochodziła od niego, a jeżeli P. W. (1) miał przy sobie mieszankę zawierającą marihuanę, to musiał on sam wymieszać susz kupiony od A. P. (1) z marihuaną. Podniósł, że w trakcie przeszukania jego mieszkania nie znaleziono u niego marihuany ani żywicy. Zaznaczył też, że nie używał ani nie używa narkotyków, zaś substancje wskazane w opisie drugiego z zarzucanych mu czynów zakupił w sklepach internetowych.

Odpowiadając na pytania oskarżony A. P. (1) wyjaśnił, że wagi znalezione w mieszkaniu w trakcie przeszukania są własnością jego ojca, który korzystał z nich z racji zainteresowań modelarskich oraz z zakresu detektorystyki. Podał, że on również z tych wag korzystał, ponieważ nie wszystkie substancje, które kupował przez Internet były kapsułkowane i przygotowane do spożycia w określonych dawkach dziennych, dlatego też niekiedy musiał ważyć składniki samemu. Odnosząc się do zabezpieczonych pieniędzy wskazał, że część z nich odłożył, zarabiając na udzielaniu korepetycji, ponadto otrzymał od swojej rodziny 3.000 złotych po tym, jak uzyskał tytuł inżyniera. Jego zdaniem funkcjonariusze Policji wrzucili do testera narkotykowego wszystko, co znaleźli w jego mieszkaniu w postaci suszu, po czym z uwagi na zabarwienie testera uznali, iż susze te zawierają substancje niedozwolone. Podniósł, że gdyby wiedział, iż w suszach znajdują się substancje niedozwolone, to by ich nie kupował. Podał następnie, że kilka razy zdarzyło mu się palić marihuanę, ale nie podobał mu się stan odurzenia wywołany jej użyciem. Wskazał, że zdarzało się, iż P. W. (1) miał przy sobie marihuanę i częstował go nią, ale on nie był tym zainteresowany. Susz, który sprzedał P. W. (1) służył do robienia naporu, a nie do palenia.

Na rozprawie głównej w dniu 19 grudnia 2014 roku oskarżony A. P. (1) (k. 346 – 347) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów oraz złożył wyjaśnienia przed Sądem. Odnosząc się do zarzutu udzielenia P. W. (1) marihuany wskazał, że marihuana, którą znaleziono przy P. W. (1) przy jego zatrzymaniu znajdowała się w pudełku, w którym oskarżony sprzedał mu susz roślinny. Podał, że był to susz rośliny *sceletium tortuosum*, pochodził on ze sklepu internetowego. Wyjaśnił, że marihuana została następnie dosypana do tego ziela przez P. W. (1). Podał, że przekazał P. W. (1) pudełko z suszem w samochodzie zaparkowanym na osiedlu, przy czym P. W. (1) zapłacił mu za nie 100

złoty, nie zaś 250 złotych. Zaznaczył, że nie pamięta, czy palili wówczas wspólnie z P. W. (1). Wyjaśnił, że nie ma nic wspólnego z marihuaną, nie pali jej i nie zajmuje się jej sprzedażą. Wskazał, że w trakcie przeszukania w jego pokoju ujawniono kilkaset gram suszów roślinnych i proszków, wśród których znaleziono 0,29 grama marihuany. Podniósł, że od połowy 2009 roku zamawiał regularnie ze sklepów etnobotanicznych różne substancje, które na pierwszy rzut oka nie różnią się od narkotyków. Substancje, które kupował w sklepach etnobotanicznych zażywał w formie naporów w różnych mieszaninach, które komponował sam, eksperymentując na sobie w okresie od 2009 roku do dnia zatrzymania. Zdarzało się, iż po ich zażyciu miał stany utraty świadomości.

Na rozprawie głównej w dniu 24 kwietnia 2015 roku oskarżony A. P. (1) (k. 504 – 505) potwierdził wszystkie wyjaśnienia złożone uprzednio oraz złożył dalsze wyjaśnienia w sprawie. Podał, że od 16 roku życia miał kontakt z marihuaną. Po wyjściu z aresztu zapadł na ciężką depresję, miał ciągi alkoholowe, popadł też w uzależnienie od substancji, które można kupić w aptece bez recepty. W końcu rozpoczął terapię. Podniósł, że testy policyjne wskazujące na to, iż wśród zabezpieczonych w jego mieszkaniu substancji było około 90 gram marihuany, heroina i kokaina, były niewiarygodne.

Na rozprawie głównej w dniu 09 grudnia 2015 roku oskarżony A. P. (1) dodał (k. 664), że gdyby miał świadomość, iż substancje, które kupił w sklepie internetowym są zakazane przez polską ustawę to by ich nie kupił, gdyż zawsze czyta regulamin danego sklepu. Jeżeli w regulaminie byłoby zaznaczone, iż sklep oferuje do sprzedaży substancje zakazane przez polskie prawo, to wówczas on by niczego w takim sklepie nie kupił. Zaznaczył, że znaleziono u niego substancję 4 – MEC, ponieważ zamawiał on substancję 3,4 – DMMC, która jest bardzo podobna w swojej strukturze do 4 – MEC. W sklepach etnobotanicznych kupował substancje przez okres dwóch lat, średnio po 5 – 10 gram substancji 1 – 2 razy w miesiącu.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ocenił wyjaśnienia oskarżonego A. P. (1) jako wiarygodne w części w jakiej wskazał on, iż regularnie dokonywał zakupów w sklepach internetowych oferujących do sprzedaży różnego rodzaju substancje etnobotaniczne, w tym także substancje psychoaktywne. Wyjaśnienia te znalazły bowiem potwierdzenie w materiale dowodowym w postaci wydruków ze stron internetowych wskazanych przez oskarżonego sklepów (k. 204 – 211, k. 222 – 225, k. 254 – 257, k. 258 – 260) oraz potwierdzeń zamówień i przelewów dokonanych przez A. P. (1) (k. 212 – 221, k. 226 – 235, k. 261 – 267). W zakresie większości substancji zabezpieczonych w pokoju zajmowanym przez oskarżonego A. P. (1) w mieszkaniu przy ulicy (...) w W. Sąd dał również wiarę wyjaśnieniom w których A. P. (1) wskazywał, że zabezpieczone w jego pokoju substancje kupił on w sklepach internetowych oraz że nie są to substancje, których posiadanie jest zakazane na gruncie obowiązującego prawa.

Przeprowadzone w toku niniejszego postępowania analizy z zakresu badań fizykochemicznych ostatecznie wykazały, że wśród zabezpieczonych u A. P. (1) substancji była substancja psychotropowa z grupy I – P określana jako 4 – MEC w ilości 1,29 grama. Pozostałe zabezpieczone u niego substancje nie były w dniu zatrzymania zaliczane do środków odurzających ani substancji psychotropowych, których posiadanie było by prawnie zabronione.

Sąd uznał ponadto za wiarygodne wyjaśnienia, w których oskarżony wskazał, że dwie wagi elektroniczne zabezpieczone w zajmowanym przez niego pokoju stanowiły własność jego ojca K. P., zaś zabezpieczone pieniądze w kwocie 8.000 złotych stanowiły jego oszczędności pochodzące z darowizn przekazanych mu przez członków rodziny oraz z udzielania korepetycji. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie znalazły bowiem potwierdzenie w zeznaniach świadka K. P. (k. 191 – 192, k. 525), zaś w toku postępowania nie ujawnił się żaden dowód, który by treść tych wyjaśnień podważył. Należy przy tym zaznaczyć, że oskarżony w swoich wyjaśnieniach wskazał, iż z przedmiotowych wag elektronicznych korzystał w celu sporządzania mieszanin substancji, które następnie zażywał – czemu treść zeznań świadka K. P. w żaden sposób nie przeczy.

W odniesieniu do wyjaśnień oskarżonego A. P. (1) dotyczących jego znajomości z P. W. (1) Sąd dał oskarżonemu wiarę w zakresie w jakim podał on, że zna P. W. (1) czasów szkolnych, zaś w okresie poprzedzającym zatrzymanie utrzymywał z nim regularne kontakty towarzyskie, spotykając się z nim i spędzając wspólnie czas. Wyjaśnienia te znalazły bowiem

potwierdzenie w treści wyjaśnień złożonych przez P. W. (1), zaś w toku postępowania nie ujawniono żadnego dowodu, który by im przeczył.

W przedmiocie pierwszego z czynów zarzucanych A. P. (1) Sąd nie dał oskarżonemu wiary w zakresie, w jakim nie przyznał się on do popełnienia tego czynu oraz zaprzeczył, iż odpłatnie udzielił P. W. (1) suszu konopi innych niż włókniste, to jest suszu marihuany. Sąd – z przyczyn wskazanych w dalszej części uzasadnienia – uznał bowiem za wiarygodną tę część wyjaśnień złożonych przez P. W. (1), w której wskazywał on, iż dwukrotnie nabył on odpłatnie od A. P. (1) marihuanę za łączną kwotę 250 złotych. Sąd nie uznał za wiarygodne wyjaśnień, w których oskarżony A. P. (1) wskazywał, że sprzedał P. W. (1) jedynie legalne substancje pochodzenia roślinnego, służące do sporządzania z nich naparu, nie zaś do palenia. Należy bowiem wskazać, iż z wyjaśnień A. P. (1) wynika, że w trakcie spotkań towarzyskich z P. W. (1) zdarzało się, iż palili oni wspólnie marihuanę, zaś zainteresowanie P. W. (2) używaniem było A. P. (1) znane. W połączeniu z treścią tej części wyjaśnień P. W. (1), którą Sąd uznał za wiarygodną wskazuje to na sprawstwo oskarżonego A. P. (1) w zakresie przedmiotowego czynu.

Co do drugiego czynu, zarzucanego A. P. (1), Sąd nie dał oskarżonemu wiary w zakresie, w jakim nie przyznał się on do jego popełnienia oraz stwierdził, że posiadanie wszystkich zabezpieczonych w dniu 23 marca 2012 roku w zajmowanym przez niego pokoju substancji było prawnie dozwolone. Z wykonanych w toku postępowania analiz fizykochemicznych wynika bowiem jednoznacznie, że wśród zabezpieczonych i poddanych badaniom substancji stwierdzono obecność substancji 4 – MEC w ilości 1,29 grama, która to substancja zaliczana jest do psychotropowych z grupy I – P, których posiadanie jest zakazane na gruncie przepisów ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Sąd nie dał przy tym wiary twierdzeniom oskarżonego, iż substancja 4 – MEC jest prekursorem substancji 3,4 – DMMC (której posiadanie w dniu 23 marca 2012 roku nie było zabronione) a w wyniku reakcji syntezy chemicznej mogło dojść do pozostania śladowych ilości substancji 4 – MEC w posiadanej przez oskarżonego substancji 3,4 – DMMC (oświadczenie oskarżonego na rozprawie głównej w dniu 10 września 2015 roku – k. 575). Biegły z zakresu badań fizykochemicznych H. W. w ustnej opinii uzupełniającej złożonej na rozprawie głównej w dniu 03 listopada 2015 roku wykluczył bowiem realną możliwość zaistnienia opisanej przez oskarżonego reakcji (k. 628).

Sąd ocenił jako wiarygodne i konsekwentne w toku całego postępowania przygotowawczego i sądowego przyznanie się oskarżonego P. W. (2) posiadania w dniu 21 marca 2012 roku środka odurzającego w postaci marihuany. Co do źródła nabycia tego środka oskarżony tuż po zatrzymaniu przez funkcjonariuszy, gdy jeszcze nie zdążył skonsultować się z oskarżonym A. P. (1), wiarygodnie stwierdził (w postępowaniu przygotowawczym w dniu 22 marca 2012 roku, k. 26 – 27), że dwukrotnie nabył odpłatnie od A. P. (1) marihuanę, tj. we wrześniu 2011 roku za kwotę 100 złotych i w styczniu 2012 roku za kwotę 150 złotych. Wskazał również, że marihuana, którą miał przy sobie w dniu zatrzymania to była ta, nabyta odpłatnie od A. P. (1).

Z kolei wyjaśnienia P. W. (3) się do źródła nabycia marihuany, składane przed Sądem nie polegały na prawdzie, gdyż raziły one niekonsekwencją i wskazywały na skonsultowaną taktykę nie ujawniania sprawstwa kolegi A. P. (1). Np. P. W. (1) na rozprawie w dniu 18 marca 2013 roku podał (k. 179 – 181), że treść wyjaśnień złożonych przez niego w postępowaniu przygotowawczym została mu zasugerowana przez przesłuchującego go funkcjonariusza Policji. Jak wskazał wówczas temu oskarżonemu Przewodniczący – z protokołu jego przesłuchania wynikało, iż czynność tę prowadziła z nim kobieta, post. E. Ś.. Na tym samym terminie rozprawy oskarżony P. W. (1) wskazywał, że kupił od A. P. (1) jakiś susz roślinny przeznaczony do palenia, ale nie było dla niego jasne, czy jest to marihuana, ponieważ stwierdzenie to pomiędzy A. P. (1) a P. W. (1) nie padło.

W ocenie Sądu nie było prawdopodobnym, aby P. W. (1) (palący marihuanę nie pierwszy raz) dwukrotnie kupił od A. P. (1) susz roślinny nie wiedząc, jaką substancję kupuje. Podał też, że A. P. (1) miał mu powiedzieć, iż jest to substancja legalna, użycie której pomaga się odprężyć, zaś jej smak i zapach były nieco inne niż w przypadku marihuany. Substancja ta po przeprowadzeniu badań fizykochemicznych zidentyfikowana została jako będąca mieszaniną suszu marihuany oraz innego suszu roślinnego, zaś P. W. (1) wskazał, że nie dosypywał niczego do mieszaniny, którą uzyskał

od A. P. (1). Z uwagi na powyższe Sąd uznał depozycje P. W. (4) w postępowaniu przygotowawczym za bardziej wiarygodne od wyjaśnień, jakie oskarżony ten złożył na rozprawie głównej w dniu 18 marca 2013 roku.

Na rozprawie głównej w dniu 19 grudnia 2014 roku oskarżony P. W. (1) (k. 344 – 346) po raz kolejny zmienił prezentowaną przez siebie wersję zdarzeń twierdząc, że znalezioną przy nim w dniu zatrzymania marihuanę nabył odpłatnie w klubie (...), mieszczącym się przy al. (...) w W., od nieznanego sobie mężczyzny, a następnie marihuanę tę wymieszał w jednym pudełku z substancją, którą wcześniej kupił od A. P. (1). Podał też, że na etapie postępowania przygotowawczego obciążał A. P. (1), ponieważ nie znał nazwiska człowieka, od którego w rzeczywistości kupił marihuanę za kwotę 150 złotych, przy czym był przekonany, że A. P. (1) żadna odpowiedzialność nie grozi, ponieważ nie posiada on substancji zakazanych. Dodał, że na wcześniejszej rozprawie wyjaśniał odmiennie, ponieważ bał się odpowiedzialności za fałszywe treści, jakie zawarł w wyjaśnieniach z postępowania przygotowawczego.

Powyższe wyjaśnienia P. W. (4) przed Sądem nie były wiarygodne i stanowiły one jedynie przyjętą przez niego linię obrony, jak również wyraz jego solidarności z A. P. (1) i chęci oczyszczenia go z zarzutu odpłatnego udzielenia P. W. (1) suszu marihuany. Wobec zaś treści opinii biegłego z zakresu badań fizykochemicznych H. W. numer 71/2012 z dnia 24 kwietnia 2012 roku (k. 91 – 94), opinii numer 26/2014 z dnia 05 marca 2014 roku (k. 297) oraz ustnej opinii uzupełniającej złożonej przez biegłego na rozprawie głównej w dniu 08 czerwca 2015 roku (k. 523 – 524), Sąd w ramach zarzucanego oskarżonemu P. W. (1) czynu uznał go za winnego tego, że posiadał on w dniu 21 marca 2012 roku w W. przy ul. (...) środek odurzający zaliczany do grupy I – N i IV – N w postaci marihuany o łącznej wadze 2,20 g netto. Z treści przytoczonych opinii biegłego – co zostało wskazane w dalszej części uzasadnienia – wynika bowiem, że w skutek przeprowadzonych badań w mieszaninie suszów roślinnych zatrzymanej przy P. W. (1) w dniu 21 marca 2012 roku biegły stwierdził zawartość suszu marihuany w ilości 2,20 g netto. Tym samym Sąd uznał za udowodnioną w toku niniejszego postępowania taką właśnie wagę netto środka odurzającego zaliczanego do grupy I – N i IV – N w postaci marihuany, który P. W. (1) posiadał w dniu 21 marca 2012 roku.

Z zeznań złożonych przez świadka T. B., funkcjonariusza Policji wykonującego obowiązki służbowe w Komendzie Rejonowej Policji (...), w postępowaniu przygotowawczym (k. 14), na rozprawie głównej w dniu 18 marca 2013 roku, prowadzonej w uprzednim składzie Sądu (k. 182) oraz na rozprawie głównej w dniu 24 kwietnia 2015 roku (k. 506 – 507) wynikało, że w dniu 22 marca 2012 roku pełnił on wraz ze st. sierż. R. R. służbę patrolową radiowozem nieoznakowanym. Około godziny 23:50 funkcjonariusze dostrzegli przy ul. (...) nieznanego im mężczyznę, który na ich widok zaczął nerwowo chować coś do kieszeni. Policjanci podjęli interwencję i wylegitymowali wymienionego mężczyznę, okazał się nim P. W. (1). Po dokonaniu kontroli osobistej ujawniono przy nim okrągłe pudełko z napisem (...), wewnątrz pudełka znajdował się susz roślinny koloru brunatnego. P. W. (1) oświadczył funkcjonariuszom, że susz ten sprzedał mu A. P. (1), zamieszkałego przy ul. (...). Następnie policjanci przewieźli P. W. (2) Komendy Rejonowej Policji(...)w celu dokonania dalszych czynności. Dokonali też zabezpieczenia ujawnionego przy zatrzymanym pudełka z suszem roślinnym. Susz ten poddano badaniu przy pomocy testera F. B. (...), badanie wykazało obecność marihuany.

Świadek A. P. (2), funkcjonariusz Policji wykonujący obowiązki służbowe w Komendzie Rejonowej Policji W. II, złożył zeznania w toku postępowania przygotowawczego (k. 55v), na prowadzonej w uprzednim składzie Sądu rozprawie głównej w dniu 18 marca 2013 roku (k. 183) oraz na rozprawie głównej w dniu 23 lipca 2015 roku (k. 539 – 539v). Z treści zeznań świadka wynikało, że w toku czynności wykonywanych w związku z ujawnieniem przy P. W. (1) środków odurzających funkcjonariusze wydziału Kryminalnego Komendy Rejonowej Policji W. II ustalili, iż P. W. (1) uzyskał narkotyki od A. P. (1), zamieszkałego przy ul. (...) w W.. W dniu 23 marca 2012 roku około godziny 06:30 świadek oraz funkcjonariusze Policji st. sierż. K. M. i sierż. K. W. udali się pod wymieniony adres, gdzie zastali A. P. (1). Policjanci dokonali zatrzymania A. P. (1), po czym wezwali go do dobrowolnego wydania przedmiotów, których posiadanie jest zabronione, na co oświadczył on, iż takich nie posiada. Funkcjonariusze przystąpili do przeszukania mieszkania, podczas którego w pokoju zajmowanym przez A. P. (1) ujawniono i zabezpieczono osiem torebek foliowych z zawartością suszu roślinnego, torebkę foliową z zawartością proszku koloru jasnobrązowego, torebkę foliową z zawartością proszku koloru kremowego, pięć torebek foliowych z zawartością proszku koloru białego, dwie wagi elektroniczne, telefon komórkowy wraz z kartą SIM współpracująca z numerem (...), a także pieniądze w kwocie 8.000 złotych. A. P. (1) oświadczył funkcjonariuszom, że zabezpieczone substancje są to dopalacze, które kiedyś kupił,

zaś pieniądze w kwocie 8.000 złotych stanowią jego własność. Zatrzymany zaprzeczył, aby handlował narkotykami czy też dopalaczami. Po zakończeniu wymienionych czynności funkcjonariusze przewieźli A. P. (1) do Komendy Rejonowej Policji (...). Z zeznań świadka wynika ponadto, że łączne ważenie zabezpieczonego suszu roślinnego dało wynik 317,51 grama brutto, zaś łączna waga zabezpieczonych substancji w proszku wynosiła 49,83 grama brutto. Zabezpieczone substancje poddano też badaniu testerem narkotykowym, wynik badania wskazywał, że w torebce foliowej z zawartością suszu o wadze 88,78 grama brutto znajdowała się marihuana, zaś w dwóch torebkach z zawartością proszku o łącznej wadze 3,08 grama brutto znajdowała się kokaina. Ponadto badanie dwóch torebek z zawartością proszku o łącznej wadze 2,00 grama brutto również dało wynik pozytywny. Świadek ten wskazywał ponadto, że nie było żadnych wątpliwości odnośnie wskazań testera narkotykowego, zaś wynik badania został wpisany do protokołu (k. 183). Zaznaczył jednak, że zdarza się, iż opinia biegłego okazuje się odmienna od wskazań testera (k. 539v).

W ocenie Sądu zeznania złożone przez świadków T. B. i A. P. (2) były w pełni wiarygodne oraz przydatne dla poczynienia na ich podstawie ustaleń faktycznych w sprawie. Należy wskazać, że zeznania te były konsekwentne i spójne, ponadto korespondowały one z pozostałym materiałem dowodowym, ujawnionym w postępowaniu, to jest odpowiednio z treścią notatek urzędowych (k. 1, k. 33 – 33v), protokołu zatrzymania oskarżonego P. W. (1)(k. 2 – 2v), protokołu zatrzymania rzeczy od oskarżonego P. W. (1)(k. 4 – 6), protokołu przeszukania osoby oskarżonego P. W. (1)(k. 7 – 8), protokołu oględzin pudełka z zawartością suszu koloru brunatno – brązowego (k. 10 – 11), protokołu zatrzymania oskarżonego A. P. (1) (k. 34 – 34v), protokołu przeszukania mieszkania numer (...) przy ul. (...) w W. (k. 35 – 40), protokołu przeszukania osoby oskarżonego A. P. (1) (k. 42 – 43) oraz protokołu oględzin rzeczy (k. 45 – 47) wraz z dokumentacją fotograficzną (k. 48 – 49). Z treścią depozycji obu wymienionych świadków koresponduje również treść protokołów użycia testera narkotykowego (k. 12 – 12v, k. 50, k. 51, k. 52, k. 53 – 54). Wprawdzie odczyty wymienionych testerów, jak zostało to wskazane w dalszej części uzasadnienia, w świetle treści opinii biegłych uważać należy za błędne, tym niemniej wymienionym świadkom znane były jedynie te odczyty, nie zaś późniejsze opinie biegłych, zatem zgodność zeznań z treścią protokołów użycia przedmiotowych testerów również wpływać musi dodatnio na ocenę prawdomówności świadków.

W toku postępowania przesłuchany został ponadto ojciec oskarżonego A. P. (1), świadek K. P.. Na rozprawie głównej w dniu 24 kwietnia 2013 roku, prowadzonej w uprzednim składzie Sądu, zeznał on (k. 191 – 192), że miał w domu dwie wagi elektroniczne, które zostały zatrzymane przez Policję w dniu zatrzymania A. P. (1). Podał, że jest modelarzem i wagi te służyły mu głównie do ważenia farb, których używa do malowania modeli pojazdów wojskowych i samolotów w skali 1:72, co wymaga precyzyjnego dobrania odcieni. Wskazał również, że zajmuje się detektorystyką, zaś wag używa również do m. in. wykonywania odrdzewiacza, którego używa następnie do odrdzewiania odnalezionych przez siebie przedmiotów, jak również do ich identyfikacji. Wyjaśnił, że wagi te przechowywane były w pokoju jego syna, w którym jest dobre oświetlenie, a syn ma wygodne biurko, dlatego też świadek często korzystał z tego pomieszczenia przy opisanych powyżej czynnościach hobbystycznych. Podał następnie, że A. P. (1) posiadał oszczędności, zarabiał udzielając korepetycji, dostawał pieniądze od swojej babci, ponadto bezpośrednio przed jego zatrzymaniem otrzymał od rodziców 5.000 złotych w związku z uzyskaniem wyższego wykształcenia. Nadmienił, że A. P. (1) chciał uzyskać prawo jazdy oraz odkładał pieniądze na kupno samochodu. Zaznaczył, że nic nie wie o tym, aby A. P. (1) miał kontakt z narkotykami, palił on natomiast papierosy i kupował w Internecie różne tytonie i mieszał je, ponieważ miało to być mniej szkodliwe. Dodał, że A. P. (1) kupował też w sklepach etnobotanicznych, ale nazw tych sklepów świadek nie pamiętał.

Na rozprawie głównej w dniu 08 czerwca 2015 roku świadek K. P. (k. 525) potwierdził zeznania powyższe i dodał, iż po wyjściu A. P. (1) z aresztu pojawił się problem jego uzależnienia od papierosów i alkoholu. Wskazał, że widział, iż syn był otepiały, ale ponieważ uczęszczał on na terapię i przyjmował leki, świadek nie był w stanie określić, czy było to wynikiem przyjmowania leków, czy też używania narkotyków. Zeznał następnie, że dwie wagi elektroniczne będące jego własnością przechowywane były w pokoju A. P. (1), podobnie jak wiele innych sprzętów należących do świadka, ponieważ ich mieszkanie jest małe i pozwala to zachować w nim porządek. Zaznaczył też, że w okresie objętym

zarzutem nie zauważył, aby A. P. (1) zażywał środki odurzające lub był pod ich wpływem, uzależnienia pojawiły się natomiast u niego w związku z przebiegiem niniejszego postępowania.

Sąd ocenił zeznania świadka K. P. jako wiarygodne. Treść tych zeznań koresponduje bowiem z odnośnymi fragmentami wyjaśnień A. P. (1), którym Sąd w tym zakresie dał wiarę, jak również z treścią zeznań świadka A. P. (2) oraz protokołem przeszukania mieszkania numer (...) przy ul. (...) w W. gdzie wskazano, że w wyniku przeszukania zabezpieczono m. in. dwie wagi elektroniczne oraz pieniądze w kwocie 8.000 złotych. Zeznania świadka, jakkolwiek wiarygodne, przyczyniły się do poczynienia ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie jedynie w zakresie wskazanym powyżej – w pozostałym bowiem zakresie nie zawierały one informacji przydatnych dla celów niniejszego postępowania.

Wątpliwości ze strony Sądu nie budził ujawniony w toku przewodu sądowego materiał dowodowy w postaci notatek urzędowych (k. 1, k. 33 – 33v), protokołu zatrzymania oskarżonego P. W. (1)(k. 2 – 2v), protokołu zatrzymania rzeczy (k. 4 – 6), protokołu przeszukania osoby oskarżonego P. W. (1)(k. 7 – 8), protokołu oględzin pudełka z zawartością suszu koloru brunatno – brązowego (k. 10 – 11), protokołu oględzin telefonu komórkowego marki N. (...) (k. 30 – 31), protokołu zatrzymania oskarżonego A. P. (1) (k. 34 – 34v), protokołu przeszukania mieszkania numer (...) przy ul. (...) w W. (k. 35 – 40), protokołu przeszukania osoby oskarżonego A. P. (1) (k. 42 – 43) oraz protokołu oględzin rzeczy (k. 45 – 47) wraz z dokumentacją fotograficzną (k. 48 – 49). Wymienione dokumenty sporządzone bowiem zostały dla celów postępowania karnego, przez funkcjonariuszy Policji, a zatem osoby do tego uprawnione, w sposób zgodny z odnośnymi przepisami procedury karnej. W postępowaniu nie wyłonił się natomiast żaden dowód, który by treść wymienionych dokumentów podważał. Wobec powyższego Sąd nie znalazł podstaw, aby kwestionować treść wymienionych notatek urzędowych i protokołów oraz rzetelność przeprowadzenia stwierdzonych nimi czynności.

Z treści notatki urzędowej z dnia 22 marca 2012 roku (k. 1) wynikało, że w dniach 21 – 22 marca 2012 roku sierż. T. B. i st. sierż. R. R., funkcjonariusze Policji z IV Zespołu (...) – Patrolowego Komendy Rejonowej Policji (...), pełnili w godzinach 19:30 – 07:30 służbę patrolową w patrolu zmotoryzowanym nieoznakowanym radiowozem. Około godziny 23:50 przy ul. (...) funkcjonariusze dostrzegli mężczyznę, który na ich widok zaczął nerwowo chować coś do kieszeni. Po wylegitymowaniu mężczyzną tym okazał się być oskarżony P. W. (1). Podczas przeprowadzonej następnie kontroli osobistej policjanci ujawnili przy P. W. (1) okrągłe pudełko z napisem (...), wewnątrz którego znajdował się susz roślinny koloru brunatnego. P. W. (1) dobrowolnie wydał pudełko funkcjonariuszom, po czym został zatrzymany. Z notatki wynika ponadto, że susz roślinny znajdujący się w pudełku z napisem (...) poddano badaniu za pomocą testera F. B. (...), badanie wykazało obecność marihuany.

Jak wskazano w protokole zatrzymania oskarżonego P. W. (1)(k. 2 – 2v), został on zatrzymany w dniu 21 marca 2012 roku o godzinie 23:55, w związku z podejrzeniem posiadania przy sobie środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 4,76 g. Oskarżony P. W. (1) został zwolniony w dniu 22 marca 2012 roku o godzinie 15:20.

W treści protokołu zatrzymania rzeczy (k. 4 – 6) wskazano, że w dniu 21 marca 2012 roku o godzinie 23:55 dokonano zatrzymania od oskarżonego P. W. (5) okrągłego koloru czarnego z napisem (...) oraz suszu koloru zielonego o masie 4,76 g. Z protokołu przeszukania osoby oskarżonego P. W. (1)(k. 7 – 8) wynikało, że innych przedmiotów pochodzących z przestępstwa, mogących służyć do jego popełnienia lub też takich, posiadanie których jest zabronione przy oskarżonym nie ujawniono.

Pudełko z napisem (...) z zawartością suszu koloru brunatno – brązowego w toku postępowania przygotowawczego poddano oględzinom (protokół oględzin rzeczy na k. 10 – 11). Jak wskazano w protokole, zawartość pudełka poddano badaniu testerem narkotykowym marki F. (...), wynik badania wskazano w odrębnym protokole. Następnie susz roślinny poddano ważeniu, waga przed badaniem wynosiła 4,76 g, waga po badaniu – 4,72 g.

Z treści protokołu oględzin telefonu komórkowego marki N. (...) (k. 30 – 30v) wynikało, że wewnątrz aparatu znajduje się karta SIM, do której przypisany jest numer (...). Po otwarciu skrzynki wiadomości przychodzących ujawniono m. in. wiadomości przychodzące od kontaktu opisanego jako A. P. (1), których treść wskazywała, że ich autor namawiał właściciela telefonu, P. W. (1), na spotkanie, w trakcie którego sugerował zażywanie substancji odurzających („(...) jak

coś to można zrobić tripa jakiegoś w sumie mam ochotę na nasiona, nie wiem czy już je spożyłeś ale ja chętnie dołączę +gitara odzywaj się”; „Jesteś na wierzbnie? Dawaj na buszka bo ciepło jest”).

Jak wskazano w treści notatki urzędowej z dnia 23 marca 2012 roku (k. 33 – 33v), w tym samym dniu funkcjonariusze Policji z Wydziału Kryminalnego Komendy Rejonowej Policji W. II, asp. A. P. (2), st. sierż. K. M. oraz sierż. K. W. udali się do mieszkania numer (...) przy ul. (...) w W. w celu zatrzymania A. P. (1), podejrzanego o udzielenie P. W. (1) środków odurzających. Po przybyciu na miejsce funkcjonariusze zastali w wymienionym mieszkaniu A. P. (1), dokonali jego zatrzymania oraz przeprowadzili przeszukanie mieszkania. W wyniku przeszukania w pokoju zajmowanym przez A. P. (1) ujawniono osiem torebek z zawartością suszu roślinnego, siedem torebek z zawartością proszku różnej barwy, dwie wagi elektroniczne telefon komórkowy wraz z kartą SIM współpracującą z numerem (...) oraz pieniądze w łącznej kwocie 8.000 złotych. Zabezpieczony susz roślinny oraz proszek poddano ważeniu oraz badaniu przy użyciu testera narkotykowego. Łączna waga zabezpieczonego suszu roślinnego wynosiła 317,51 grama brutto, łączna waga zabezpieczonego proszku wynosiła zaś 49,83 grama brutto. W notatce urzędowej wskazano ponadto, że po badaniu zabezpieczonych substancji wynik testera w torebce foliowej z zawartością suszu o wadze 88,78 grama brutto wykazał obecność marihuany, w dwóch torebkach z zawartością proszku o łącznej wadze 3,08 grama brutto obecność kokainy, zaś w dwóch torebkach z zawartością proszku o łącznej wadze 2,00 grama brutto – obecność heroiny.

Z protokołu zatrzymania oskarżonego A. P. (1) (k. 34 – 34v) wynikało, iż został on zatrzymany w dniu 23 marca 2012 roku o godzinie 06:30, w związku z podejrzeniem o posiadanie i rozprowadzanie środków odurzających.

Jak wynika z protokołu przeszukania osoby oskarżonego A. P. (1) (k. 42 – 43), w wyniku przeszukania nie ujawniono przy nim przedmiotów mogących stanowić dowód w sprawie, podlegających zajęciu, przypadkowi lub takich, których posiadanie jest zabronione.

Jak wskazano w treści protokołu przeszukania mieszkania numer (...) przy ul. (...) w W. (k. 35 – 40), w wyniku przeszukania zabezpieczono:

- torebkę foliową zamykaną strunowo z zawartością suszu roślinnego koloru zielonego i oznaczeniem (...) – prod. Meksyk;
- torebkę foliową zamykaną strunowo z zawartością suszu roślinnego koloru zielonego i oznaczeniem (...);
- torebkę foliową zamykaną strunowo z zawartością suszu roślinnego i oznaczeniem (...);
- torebkę foliową zamykaną strunowo z zawartością suszu roślinnego i oznaczeniem (...);
- torebkę foliową zamykaną strunowo z zawartością suszu roślinnego i oznaczeniem (...);
- torebkę foliową zamykaną strunowo z zawartością suszu koloru brązowo - żółtego i oznaczeniem „Kwiat dziewanny – (...);
- torebkę foliową z zawartością substancji koloru brązowo – żółtego i oznaczeniem „(...)”;
- torebkę foliową z zapięciem zaciskowym z zawartością suszu roślinnego koloru zielonego i oznaczeniem „(...)”;
- torebkę foliową zamykaną strunowo z zawartością proszku koloru jasnobrązowego;
- torebkę foliową zamykaną strunowo z zawartością proszku koloru czerwonego;
- torebkę foliową zamykaną strunowo z zawartością proszku koloru białego i nadrukiem cyfry „1”;
- torebkę foliową zamykaną strunowo z zawartością proszku koloru białego i nadrukiem cyfry „2”;
- torebkę foliową zamykaną strunowo z zawartością proszku koloru białego i nadrukiem cyfry „3”;

- torebkę foliową zamykaną strunowo z zawartością proszku koloru białego i nadrukiem cyfry „4”;
- torebkę foliową zamykaną strunowo z zawartością proszku koloru białego i nadrukiem cyfry „5”;
- telefon komórkowy marki N. o numerze (...) wraz z kartą SIM;
- wagę elektroniczną (...);
- wagę elektroniczną (...);
- banknoty o nominałach 50 zł, 100 zł oraz 200 zł.

Substancje umieszczone w torebkach foliowych, zabezpieczone w wyniku przeszukania mieszkania numer (...) przy ul. (...) w W., poddano następnie oględzinom (protokół na k. 45 – 47) oraz sporządzono dokumentację fotograficzną (k. 48 – 49).

W toku postępowania przygotowawczego zarówno susz roślinny znajdujący się w pudełku z napisem (...), zabezpieczony od P. W. (1), jak i substancje zabezpieczone w wyniku przeszukania pokoju A. P. (1) w mieszkaniu numer (...) przy ul. (...) w W., poddano badaniom przy użyciu testerów narkotykowych.

W protokole użycia testera narkotykowego z dnia 22 marca 2012 roku (k. 12 – 12v) wskazano, że susz roślinny znajdujący się wewnątrz okrągłego pudełka z napisem (...), zatrzymanego od P. W. (1), przed poddaniem go testom miał wagę 4,76 g. Do testu wykorzystano urządzenie F. B. (...). Po pobraniu niewielkiej ilości substancji w celu przeprowadzenia testu i wprowadzeniu substancji do testera wynik wskazywał, że w poddanej badaniu substancji znajduje się marihuana. Waga suszu roślinnego wynosiła 4,72 g.

Jak wynikało z treści protokołów użycia testerów narkotykowych z dnia 23 marca 2012 roku (k. 50, k. 51, k. 52, k. 53 – 54), substancje zabezpieczone w wyniku przeszukania pokoju zajmowanego przez A. P. (1) poddane zostały badaniom przy użyciu testerów, M. M., F. B. S., odczynnika S. Reagent oraz odczynnika S.. W wyniku przeprowadzonych testów stwierdzono, że w dwóch torebkach foliowych z zawartością proszku koloru białego, oznaczonych numerami „3” i „4”, których łączna waga brutto wynosiła 2,88 g, może znajdować się kokaina (protokół na k. 50). W torebkach foliowych z zawartością proszku koloru białego oraz kremowego, oznaczonych numerami „5” i „6”, których łączna waga brutto wynosiła 1,80 g, tester wykazał możliwą obecność heroiny (protokół na k. 51). Natomiast w suszu roślinnym znajdującym się w torebce foliowej oznaczonej numerem „14”, na której przy zatrzymaniu widniało oznaczenie (...), waga torebki 88,78 g brutto, tester wykazał obecność marihuany (protokół na k. 52). W pozostałych substancjach zabezpieczonych w wyniku przeszukania mieszkania numer (...) przy ul. (...) w W. testery nie wykazały obecności substancji niedozwolonych.

Sąd ocenił protokoły użycia testerów narkotykowych wskazane powyżej jako wiarygodne w zakresie rzetelności udokumentowania czynności postępowania. Okazały się one jednak nie przydatne dla poczynienia ustaleń faktycznych w zakresie rzeczywistego występowania substancji zabronionych oraz ich ilości w materiale dowodowym poddanym badaniu. Jak bowiem wynika z badań przeprowadzonych przez biegłych, opinie które omówione zostały poniżej, wskazania testerów narkotykowych używanych przez Policję okazały się w tym przypadku niemiarodajne.

W toku postępowania przygotowawczego powołano biegłego z zakresu badań fizykochemicznych w osobie H. W. w celu wydania opinii w zakresie stwierdzenia, czy ujawnione i zabezpieczone podczas czynności przeszukania mieszkania numer (...) przy ul. (...) w W. w dniu 23 marca 2012 roku substancje, wyszczególnione w wykazie dowodów rzeczowych na k. 75 akt sprawy, są środkami odurzającymi lub substancjami psychotropowymi wymienionymi w ustawie z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, a jeżeli tak, to jaka jest waga netto ujawnionego środka lub substancji. Biegły miał również za zadanie stwierdzić, czy ujawnione i zabezpieczone u P. W. (1) dniu 21 marca 2012 roku substancje, wskazane w wykazie dowodów rzeczowych na k. 21 akt sprawy, są środkami odurzającymi

lub substancjami psychotropowymi w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, a jeżeli tak, to jaka jest waga netto ujawnionych środków lub substancji.

Jak wynika ze sporządzonej przez biegłego H. W. opinii z zakresu nadań fizykochemicznych numer (...) z dnia 24 kwietnia 2012 roku (k. 91 – 94), biegły poddał badaniu substancje zabezpieczone w wyniku przeszukania mieszkania numer (...) przy ul. (...) w W., oznaczone numerami od 1 do 15, jak również susz roślinny znajdujący się w pakiecie papierowym oraz pudełko z napisem (...), zabezpieczone od P. W. (1).

Biegły stwierdził, że susz roślinny zabezpieczony podczas kontroli osobistej oskarżonego P. W. (6) mieszaniną ziela konopi innych niż włókniste, zaliczanego do środków odurzających z grupy I – N i IV – N, oraz innego suszu roślinnego. Biegły zaznaczył, że waga netto suszu roślinnego przekazanego do badań wynosiła 4,43 g netto.

W zakresie substancji zabezpieczonych w mieszkaniu numer (...) przy ul. (...) w W. biegły wskazał, że w białej substancji znajdującej się wewnątrz torebki foliowej oznaczonej numerem 3 stwierdził obecność 4-metylo-N-etylokatynonu (4 – MEC), która to substancja zaliczana jest do substancji psychotropowych z grupy I – P, waga netto substancji przekazanej do badań wynosiła 2,02 g netto. Natomiast w białej substancji znajdującej się w torebce foliowej oznaczonej numerem 5, zatrzymanej w wyniku przeszukania pokoju oskarżonego A. P. (1), biegły stwierdził obecność butylonu, która to substancja zaliczana jest do substancji psychotropowych z grupy I – P, waga netto substancji przekazanej do badania wynosiła 0,29 g. W pozostałych substancjach przekazanych do badań biegły nie stwierdził obecności środków odurzających ani substancji psychotropowych, wskazanych w załącznikach do ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii.

W toku postępowania sądowego ujawniła się konieczność wydania przez biegłego H. W. opinii uzupełniającej celem wskazania, jaka była waga netto ziela konopi innych niż włókniste w mieszaninie suszów roślinnych ujawnionej przy oskarżonym P. W. (1) w dniu 21 marca 2012 roku.

W uzupełniającej opinii z zakresu badań fizykochemicznych numer (...) z dnia 05 marca 2014 roku (k. 297) biegły H. W. wskazał, że susz roślinny zabezpieczony podczas kontroli osobistej oskarżonego P. W. (6) mieszaniną ziela konopi innych niż włókniste z innym suszem roślinnym. Z treści opinii wynikało, że z uwagi na znaczne rozdrobnienie suszu roślinnego mieszaniny nie rozdzielano, zaś na podstawie oceny wizualnej stwierdzono, iż ziele konopi innych niż włókniste stanowi około 50% mieszaniny, co wobec wagi netto całości mieszaniny 4,43 g pozwala szacować wagę ziela konopi innych niż włókniste na około 2,2 g netto.

Na rozprawie głównej w dniu 08 czerwca 2015 roku biegły H. W. (k. 523 – 524) podtrzymał obie powyższe opinie i wskazał, że w trakcie badania mieszanki suszy roślinnych ujawnionej przy oskarżonym P. W. (1) nie było możliwości rozdzielenia suszów, jednakże na podstawie obserwacji był w stanie stwierdzić, że zawartość ziela konopi innych niż włókniste w tej mieszance wynosiła około 50%. Podał też, że w torebce foliowej oznaczonej numerem 5 stwierdził obecność butylonu, zaś w drugiej torebce obecność substancji 4 – MEC na podstawie porównania czasu retencji substancji badanej z substancją wzorcową, porównania masy molowej oraz porównania widma MS, które wykazały zgodność. Biegły opisał następnie zastosowane przez siebie metody badawcze zaznaczając przy tym, iż badania przeprowadzone na użytek opinii z dnia 24 kwietnia 2012 roku były to badania jakościowe, mające na celu stwierdzenie obecności danej substancji w materiale przekazanym do badań. Wskazał, że na podstawie przeprowadzonych wówczas badań nie można wyciągnąć wniosków odnośnie do ilości danej substancji w mieszaninie poddanej badaniu.

Wobec powyższego stwierdzenia biegłego Sąd postanowił o dopuszczeniu kolejnej opinii z zakresu badań fizykochemicznych w celu stwierdzenia, wagi netto substancji znajdujących się w torebce oznaczonej numerem 3, w której biegły stwierdził obecność substancji 4 – MEC oraz w torebce oznaczonej numerem 5, w której biegły stwierdził obecność butylonu, które to torebki zabezpieczono w czasie przeszukania pokoju zajmowanego przez A. P. (1), a także stwierdzenia przy użyciu metod porównawczych, czy w torebce oznaczonej numerem 3 mógł znajdować się etylon, a nie butylon, zaś w torebce oznaczonej numerem 5 substancja 3,4 – (...), a nie substancja 4 – MEC.

W opinii z zakresu badań fizykochemicznych numer (...) z dnia 03 września 2015 roku (k. 571 – 572) biegły H. W. wskazał, że w wyniku przeprowadzonego badania porównawczego ustalił, iż w torebce foliowej oznaczonej numerem 3 znajdowała się substancja 4 – M., która to substancja w dniu zabezpieczenia jej w pokoju A. P. (1) figurowała w załączniku do ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii jako zaliczana do substancji psychotropowych z grupy I – P. Masa substancji przed przystąpieniem do badania wynosiła 2,02 g netto. Natomiast w wyniku przeprowadzenia badań porównawczych substancji znajdującej się w torebce foliowej oznaczonej numerem 5 biegły stwierdził, że zawiera ona etylon, nie stwierdził natomiast obecności butylonu. Zaznaczył przy tym, że w dniu zatrzymania substancji w wyniku przeszukania przeprowadzonego w pokoju zajmowanym przez A. P. (1) etylon nie figurował w wykazach środków odurzających oraz substancji psychotropowych, stanowiących załączniki do ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, zastał natomiast zaliczony substancji psychotropowych z grupy I – P na mocy nowelizacji wspomnianej ustawy z dnia 24 kwietnia 2015 roku.

Na rozprawie głównej w dniu 10 września 2015 roku oskarżony A. P. (1), odnosząc się do treści powyższej opinii oświadczył (k. 575), że substancja 4 – MEC była prekursorem, zaś produktem głównym była substancja 3,4 – (...), która powstaje z syntezy 4 – M., co mogło być przyczyną obecności śladowych ilości 4 – M. w próbce przekazanej biegłemu do badań.

Wobec powyższego stanowiska oskarżonego Sąd dopuścił uzupełniającą opinię z zakresu badań fizykochemicznych, zlecając biegłemu stwierdzenie, czy istnieje możliwość wyodrębnienia wagowego ilości 4 – M. zawartej w substancji znajdującej się w torebce foliowej oznaczonej numerem 3.

Jak wynikało z opinii z zakresu badań fizykochemicznych numer (...) z dnia 05 października 2015 roku (k. 597 – 598), biegły H. W. po przeprowadzeniu badania stwierdził, że zawartość 4 – M. w substancji znajdującej się w torebce foliowej oznaczonej numerem 3 wynosi 64% zawartości, co oznacza, że przed przystąpieniem do badania masa ujawnionej substancji 4 – M. wynosiła 1,29 g netto.

Na rozprawie głównej w dniu 03 listopada 2015 roku biegły H. W. złożył ustną opinię uzupełniającą (k. 628), w której podtrzymał opinię pisemną z dnia 05 października 2015 roku oraz stwierdził, że nie ma żadnych wątpliwości odnośnie do tego, iż 64% substancji znajdującej się w przekazanej mu do badań torebce foliowej oznaczonej numerem 3 jest to substancja 4 – M.. Biegły opisał przebieg przeprowadzonego przez siebie badania oraz zastosowane metody porównawcze wskazując, dlaczego wyklucza, aby badana substancja była to 3,4 – (...), nie zaś 4 – M.. Wskazał też, że wprawdzie substancje 3,4 – (...) i 4 – M. mają wspólny rdzeń chemiczny, obydwie należą do grupy pochodnych katynonu i są wzajemnymi izomerami, jednakże przejście od substancji 3,4 – (...) do substancji 4 – M., jak sugerował to oskarżony A. P. (1), możliwe jest jedynie teoretycznie, gdyż w praktyce synteza obu wymienionych związków chemicznych przebiega w inny sposób. Biegły nadmienił ponadto, że obie wymienione substancje mają podobne działanie, zaś konsument nie jest ich w stanie odróżnić.

Sąd dopuścił ponadto opinię biegłego z zakresu toksykologii celem oceny czy stwierdzona przez biegłego z zakresu badań fizykochemicznych ilość 1,29 g substancji 4 – M. pozwala na wywołanie u człowieka stanu odurzenia, a jeżeli tak, to jakiej ilości osób, a także czy ilość tę uważać należy za znaczną ilość substancji psychotropowej w rozumieniu przepisów ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Jak wynikało z opinii biegłego z zakresu toksykologii Z. W. (k. 617 – 620), z ilości 1,29 g netto substancji 4 – M. możliwe jest uzyskanie około 13 porcji tzw. „działki dilerskiej”, której wartość przyjmuje się na 0,1 g netto. Biegły wskazał, że porcja w ilości 0,1 g netto substancji 4 – M. mogłaby wywołać stan odurzenia u osoby okazjonalnie przyjmujących amfetaminę. Jednocześnie zaznaczył, że w wypadku osoby przewlekle stosującej ten środek odurzający substancja 4 – M. w ilości 1,29 g netto wystarczyłaby jedynie na uzyskanie około 4 porcji wywołujących odurzenie. Biegły wskazał też, że ilości 1,29 g netto substancji 4 – M. nie można kategorycznie uznać za znaczną ilość substancji psychotropowej w rozumieniu przepisów ustawy o narkomanii.

W ocenie Sądu opinia z zakresu toksykologii sporządzona przez biegłego Z. W., jak również sporządzone w toku postępowania przez biegłego H. W. opinie pisemne i ustne z zakresu badań fizykochemicznych są jasne i spójne, wnioski sformułowane zostały przez biegłych w sposób wyczerpujący, zaś przyjęta przez nich metodologia nie budzi ze strony Sądu zastrzeżeń. W zakresie, w jakim wnioski wskazane przez biegłego H. W. w kolejnych sporządzanych przez niego opiniach nie były wystarczające dla potrzeb niniejszego postępowania był on wzywany przez Sąd do wydania kolejnych opinii, z czego się wywiązywał, każdorazowo przedstawiając opinię w zakresie przez Sąd wskazanym. Wobec powyższego Sąd ocenił wymienione opinie jako wartościowy materiał dowodowy, pozwalający na poczynienie na jego podstawie ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie.

Z analizy opinii pisemnych i ustnych wydanych przez biegłego z zakresu badań fizykochemicznych H. W. wynika, że w dniu zatrzymania oskarżony P. W. (1) posiadał przy sobie, w okrągłym pudełku z napisem (...), mieszaninę suszów roślinnych, w której znajdował się susz ziela konopi innych niż włókniste w ilości 2,20 g netto. Ziele konopi innych niż włókniste w myśl załącznika do ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii stanowi zaś środek odurzający zaliczany do grupy I – N i IV – N. Natomiast w trakcie przeszukania mieszkania numer (...) przy ul. (...) w W., w pokoju zajmowanym przez oskarżonego A. P. (1) zabezpieczono substancję 4 – M. w ilości 1,29 g netto, która to substancja zaliczana jest w myśl załącznika do ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii do substancji psychotropowych z grupy I – P.

Z opinii przedstawionych przez biegłego H. W. wynika ponadto, że pozostałe substancje zabezpieczone w pokoju zajmowanym przez A. P. (1) i przekazane mu następnie do zbadania nie były środkami odurzającymi ani substancjami psychotropowymi w rozumieniu przepisów ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. W substancji znajdującej się w torebce foliowej oznaczonej numerem 5 biegły stwierdził wprawdzie obecność etylonu, która to substancja zaliczana jest obecnie do środków psychotropowych z grupy I – P, jednakże zakwalifikowanie jej do tej kategorii nastąpiło na mocy nowelizacji ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii dokonanej ustawą z dnia 24 kwietnia 2015 roku o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015r., poz. 875). Wymieniona nowelizacja weszła w życie w dniu 01 lipca 2015 roku. W dniu 23 marca 2012 roku, kiedy nastąpiło zatrzymanie przedmiotowej substancji, etylon nie był zaliczany do środków odurzających ani substancji psychotropowych w rozumieniu przepisów ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Jako dowód uzupełniający należało potraktować dowód z wydruków ze stron internetowych sklepów (...) (k. 204 – 211) (...) (k. 222 – 225), (...) (k. 254 – 257) oraz (...) (k. 258 – 260), jak również informacje o zamówieniach składanych przez oskarżonego A. P. (1) w sklepie (...) (k. 212 – 221) oraz w sklepie (...) (k. 226 – 235), a nadto potwierdzenia wykonania z konta A. P. (1) przelewu z tytułu zakupu dokonanego w sklepie internetowym (...). Ponadto do akt sprawy włączono wydruki z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej dotyczące obu wymienionych sklepów internetowych (k. 248 – 251). Ś. one o dużej częstotliwości dokonywanych zakupów przez oskarżonego substancji psychoaktywnych.

W toku postępowania, wobec treści wyjaśnień złożonych przez oskarżonego T. P. na rozprawie głównej w dniu 19 grudnia 2014 roku (vide k. 347), wyłoniła się konieczność powołania biegłych psychiatrów celem ustalenia, czy poczytalność tego oskarżonego w chwili czynu nie budzi wątpliwości, jaki jest aktualny stan zdrowia psychicznego oskarżonego oraz czy może on samodzielnie brać udział w postępowaniu karnym (postanowienie na k. 348).

Po badaniu oskarżonego A. P. (1) w dniu 05 lutego 2015 roku biegli psychiatrzy w swej opinii wskazali (k. 358 – 360), że dla wydania ostatecznej opinii niezbędne jest dołączenie dokumentacji medycznej dotyczącej leczenia oskarżonego w poradni (...) przy ul. (...) w W., poradni leczenia uzależnień przy ul. (...) w W. oraz Instytutu (...) przy ul. (...) w W..

Pismem z dnia 27 lutego 2015 roku Instytut (...) przesłał do Sądu potwierdzoną za zgodność z oryginałem kserokopię dokumentacji medycznej dotyczącej oskarżonego A. P. (1) (k. 385 – 398). W dniu 13 marca 2015 roku do Sądu wpłynęła natomiast potwierdzona za zgodność z oryginałem kserokopia dokumentacji medycznej A. P. (1) ze Stowarzyszenia (...) (...) (k. 415 – 423v).

Po uzupełnieniu akt sprawy o dokumentację medyczną wskazaną powyżej biegli w uzupełniającej opinii sądowo – psychiatrycznej dotyczącej oskarżonego A. P. (1) (k. 430 – 431) wskazali, że nie rozpoznają u oskarżonego cech choroby psychicznej ani objawów upośledzenia umysłowego. Na podstawie zgromadzonego materiału biegli nie potwierdzili też u oskarżonego zaburzeń depresyjnych ani objawów (...). Biegli rozpoznali natomiast u oskarżonego uzależnienie mieszane od substancji psychoaktywnych. Orzekli, że ten stan psychiczny tempore criminis nie zniósł ani nie ograniczał zdolności oskarżonego do rozpoznania znaczenia czynów ani pokierowania swoim postępowaniem oraz że jego aktualny stan psychiczny pozwala na udział w czynnościach procesowych.

Sąd ocenił opinię sądowo – psychiatryczną oraz uzupełniającą opinię sądowo – psychiatryczną dotyczącą oskarżonego A. P. (1) jako w pełni wiarygodne źródła dowodowe. Opinie te są bowiem spójne i wyczerpujące, metodologia przyjęta przez biegłych nie budzi zastrzeżeń, zaś wnioski sformułowane zostały w sposób jasny i nie budzący wątpliwości.

W pełni wiarygodna pozostawała także dokumentacja medyczna, dotycząca oskarżonego A. P. (1), która została przesłana do akt sprawy przez Instytut (...) oraz Stowarzyszenie (...). Została ona sporządzona i przesłana do Sądu przez podmioty do tego wezwane, w imieniu których działały osoby uprawnione, ponadto rzetelność wymienionych materiałów nie była w toku postępowania kwestionowana przez żadną ze stron.

Oskarżonemu A. P. (1) w punkcie 2. aktu oskarżenia zarzucono popełnienie czynu zabronionego zakwalifikowanego z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii. Przepis ten brzmi: „Kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, udziela innej osobie środka odurzającego lub substancji psychotropowej, ułatwia albo umożliwia ich użycie albo nakłania do użycia takiego środka lub substancji, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10”.

W myśl przepisu art. 4 pkt 26 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, środkiem odurzającym w rozumieniu przepisów tej ustawy jest „każda substancja pochodzenia naturalnego lub syntetycznego, działająca na ośrodkowy układ nerwowy, określona w wykazie środków odurzających stanowiącym załącznik nr 1 do ustawy”.

W załączniku numer 1 do ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii – Wykazie środków odurzających, w punkcie 1. zawierającym wykaz środków odurzających grupy I – N pod poz. 110 oraz w punkcie 4. zawierającym wykaz środków odurzających grupy IV – N wskazano ziele konopi innych niż włókniste. Zaznaczyć należy, że substancja ta znajdowała się na liście środków odurzających grupy I – N i IV – N również w okresie wskazanym w odnośnym zarzucie aktu oskarżenia, przed nowelizacją ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, dokonaną ustawą z dnia 24 kwietnia 2015 roku o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015r., poz. 875), która to nowelizacja weszła w życie w dniu 01 lipca 2015 roku.

Sąd w punkcie II. wyroku, w ramach zarzucanego oskarżonemu A. P. (1) czynu wskazanego w punkcie 2. aktu oskarżenia, uznał tego oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym że ustalił, iż działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił on P. W. (1) środek odurzający zaliczany do grupy I – N i IV – N w postaci marihuany w ilości 2,20 g netto. Wobec całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku przewodu sądowego Sąd nie miał bowiem wątpliwości, że oskarżony A. P. (1) dwukrotnie, we wrześniu 2011 roku oraz w styczniu 2012 roku, sprzedał P. W. (1) susz roślinny marihuany za łączną kwotę 250 złotych, w okolicznościach opisanych przez P. W. (1) wyjaśnieniach złożonych przez niego w postępowaniu przygotowawczym w dniu 22 marca 2012 roku. Tym samym stwierdzić należy, że A. P. (1) udzielił P. W. (1) środka odurzającego, zaliczanego na podstawie przytoczonych powyżej przepisów ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii do grupy I – N i IV – N, przy czym uczynił to działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w łącznej kwocie 250 złotych – którą to korzyść majątkową osiągnął.

Jako łączną ilość suszu roślinnego marihuany, jaką A. P. (1) odpłatnie udzielił P. W. (1), Sąd przyjął 2,20 grama netto. Jak bowiem wynika z opinii biegłego z zakresu badań fizykochemicznych (k. 91 – 94, k. 297, k. 523 – 524), w momencie zatrzymania P. W. (1) dniu 21 marca 2012 roku miał on przy sobie tę właśnie ilość suszu marihuany, wymieszaną w pudełku z napisem (...) z suszem innej substancji. Oskarżony P. W. (1) w wyjaśnieniach, jakie złożył w postępowaniu

przygotowawczym wskazał wprawdzie, iż A. P. (1) udzielił mu odpłatnie suszu marihuany w ilości dwukrotnie po pięć gram. Tym niemniej w ocenie Sądu na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku niniejszego postępowania nie sposób jest przyjąć za udowodnione odpłatnego udzielenia P. W. (1) przez oskarżonego A. P. (1) jakiegokolwiek innej ilości suszu marihuany niż ta, która została ujawniona przy P. W. (1) w dniu 21 marca 2012 roku. Przyjęcie przez Sąd ewentualnej większej ilości marihuany, jakiej A. P. (1) miałby odpłatnie udzielić P. W. (1), stanowiłoby bowiem czynienie domniemań faktycznych na niekorzyść tego oskarżonego, co w myśl dyrektywy art. 5 § 2 k.p.k. jest niedopuszczalne w procesie karnym.

Oskarżony A. P. (1) dopuścił się przy tym w/w czynu działając z zamiarem bezpośrednim udzielenia suszu marihuany koledze oraz w celu osiągnięcia z tego tytułu korzyści majątkowej.

Wobec ustalenia, iż oskarżony A. P. (1) udzielił odpłatnie P. W. (1) suszu marihuany o wadze 2,20 grama netto, Sąd zakwalifikował przypisany oskarżonemu czyn jako wypadek mniejszej wagi w rozumieniu przepisu art. 59 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, który to czyn zagrożony jest karą grzywny, karą ograniczenia wolności albo karą pozbawienia wolności do lat 2. Ustalona bowiem przez Sąd ilość środka odurzającego, którego oskarżony A. P. (1) udzielił P. W. (1), to jest 2,20 grama netto, była nieznaczną. Niewielką była również kwota osiągniętej przez oskarżonego korzyści majątkowej, opiewająca na 250 złotych. Należy również mieć na uwadze, że przedmiotem przypisanego A. P. (1) czynu był środek odurzający w postaci suszu marihuany, a więc substancja zaliczana do tzw. „narkotyków miękkich”, szkodliwość użycia których jest mniejsza niż ma to miejsce w wypadku substancji zaliczanych do narkotyków „twardych”. Z tych przyczyn Sąd zdecydował się zakwalifikować czyn przypisany oskarżonemu A. P. (1) w punkcie II. wyroku jako wypadek mniejszej wagi w rozumieniu art. 59 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Biorąc pod uwagę stopień winy oskarżonego A. P. (1) w zakresie czynu przypisanego mu w punkcie II. wyroku oraz stopień społecznej szkodliwości tego czynu, Sąd wymierzył mu za ten czyn karę grzywny w wymiarze 80 stawek dziennych. W przekonaniu Sądu kara grzywny we wskazanym wymiarze będzie adekwatna do stopnia winy oskarżonego, stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przezeń czynu, nadto kara w tym wymiarze spełni swe cele w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej, jak również w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa – co jest zgodne z dyrektywami wymiaru kary wskazanymi w art. 53 § 1 k.k. Sąd potraktował też jako okoliczność łagodzącą fakt, iż oskarżony A. P. (1) nie był dotychczas karany (dane o karalności na k. 649).

Ustalając wysokość stawki dziennej grzywny Sąd miał na uwadze warunki osobiste i rodzinne oskarżonego A. P. (1), jego stosunki majątkowe oraz możliwości zarobkowe.

Jak wynika z kwestionariusza wywiadu środowiskowego przeprowadzonego przez zawodowego kuratora sądowego H. S. w dniach 06 maja 2013 roku, 16 maja 2013 roku oraz 24 maja 2013 roku (k. 202 – 203), oskarżony A. P. (1) jest kawalerem, nie ma on dzieci ani innych osób pozostających na jego utrzymaniu. Mieszka w lokalu przy ul. (...) w W. wraz ze swymi rodzicami, które to mieszkanie stanowi własność hipoteczną rodziców oskarżonego.

Z danych zawartych w kwestionariuszu zabrania informacji przez specjalistę terapii uzależnień A. Ł. z dnia 03 kwietnia 2015 roku (k. 654 – 663) wynika, że oskarżony A. P. (1) pozostaje kawalerem, nie ma on dzieci ani innych osób pozostających na jego utrzymaniu. Mieszka on wraz ze swoją partnerką życiową w mieszkaniu swoich rodziców przy ul. (...) w W., rodzice oskarżonego mieszkają w tym samym lokalu. Oskarżony posiada stałe zatrudnienie na pół etatu w firmie (...), zajmującej się handlem elektroniką, ponadto dorywczo udziela korepetycji. Uzyskuje dochód miesięczny w wysokości powyżej 2.000 złotych. Zobowiązań finansowych nie posiada.

Biorąc pod uwagę informacje wskazane w kwestionariuszach wskazanych powyżej, jak również dane zawarte w informacji uzyskanej w myśl art. 213 § 1a k.p.k. (k. 640 – 645), Sąd ustalił wysokość stawki dziennej grzywny na kwotę 20,00 złotych. W przekonaniu Sądu kwota ta nie będzie bowiem powodowała dla oskarżonego A. P. (1) nadmiernego obciążenia finansowego. Jednocześnie zaś kwota ta jest na tyle wysoka, aby dolegliwość wymierzonej kary była dla oskarżonego realnie odczuwalna.

W punkcie 3. aktu oskarżenia A. P. (1) zarzucono popełnienie występkę zakwalifikowanego z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Przepis ten brzmi: „Kto, wbrew przepisom ustawy, posiada środki odurzające lub substancje psychotropowe, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3”.

Na gruncie przepisów ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii substancja psychotropowa zdefiniowana została w art. 4 pkt 25 tej ustawy jako „każda substancja pochodzenia naturalnego lub syntetycznego, działająca na ośrodkowy układ nerwowy, określona w wykazie substancji psychotropowych stanowiącym załącznik nr 2 do ustawy”.

W załączniku numer 2 do ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii – Wykazie substancji psychotropowych w punkcie 1. zawierającym wykaz substancji psychotropowych grupy I – P pod poz. 46 wskazano substancję 4 – MEC, to jest 4 – metylo – N – etylokatonon. Zaznaczyć w tym miejscu należy, że wymieniona substancja znajdowała się na liście substancji psychotropowych grupy I – P również w dniu zaistnienia zarzucanego oskarżonemu A. P. (1) czynu, to jest w dniu 23 marca 2012 roku, a zatem przed nowelizacją ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii dokonaną na mocy ustawy z dnia 24 kwietnia 2015 roku (Dz.U. z 2015r., poz. 875).

W punkcie III. wyroku Sąd w ramach czynu zarzucanego oskarżonemu A. P. (1), wskazanego w punkcie 3. aktu oskarżenia, uznał oskarżonego za winnego tego, że wbrew przepisom ustawy posiadał w dniu 23 marca 2012 roku w W. przy ul. (...) substancję, w której stwierdzono obecność metylo – N – etylokatononu (4 – MEC) w ilości 1,29 grama, zaliczaną do substancji psychotropowych z grupy I – P. Ocena całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku przewodu sądowego w ocenie Sądu nie pozostawia bowiem wątpliwości odnośnie do tego, iż w dniu zatrzymania, to jest 23 marca 2012 roku, oskarżony A. P. (1) posiadał substancję 4 – MEC w ilości 1,29 grama, która to substancja zaliczana jest w myśl odnośnych przepisów ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii do środków psychotropowych grupy I – P. W zakresie identyfikacji wymienionej substancji oraz stwierdzenia jej ilości Sąd oparł się w szczególności na treści opinii biegłego z zakresu badań fizykochemicznych H. W. numer (...) z dnia 24 kwietnia 2012 roku (k. 91 – 94), numer (...) z dnia 03 września 2015 roku (k. 571 – 572) oraz numer (...) z dnia 05 października 2015 roku (k. 597 – 598), jak również ustnych opiniach uzupełniających tego biegłego złożonych na rozprawie głównej w dniu 08 czerwca 2015 roku (k. 523 – 524) oraz w dniu 03 listopada 2015 roku (k. 628). Treść wymienionych opinii, omówiona szczegółowo we wcześniejszej części uzasadnienia, jednoznacznie wskazuje bowiem na obecność 1,29 grama substancji 4 – MEC, a więc substancji psychotropowej zaliczanej do grupy I – P, wśród substancji zabezpieczonych w pokoju A. P. (1) przy ul. (...) w W. w dniu 23 marca 2012 roku. Jednocześnie z treści tych samych opinii jednoznacznie wynika, iż wśród zabezpieczonych wówczas substancji biegły nie stwierdził obecności butylenu – dlatego też stwierdzenie odnoszące się do tej ostatniej substancji Sąd z opisu czynu wyeliminował.

Oskarżony A. P. (1) dopuścił się przy tym w/w czynu działając z zamiarem bezpośrednim, mając świadomość, że posiadana przez niego substancja może być niedozwolona. Z jego oświadczeń wynikało bowiem, że już uprzednio wielokrotnie nabywał i używał różnych substancji odużających oraz posiadał wiedzę i duże zainteresowanie w przedmiocie ich składu.

Uznając oskarżonego A. P. (1) winnym czynu wskazanego w punkcie III. wyroku Sąd uznał, iż tak opisany czyn stanowi wypadek mniejszej wagi w rozumieniu art. 62 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, który to czyn zagrożony jest karą grzywny, karą ograniczenia wolności albo karą pozbawienia wolności do roku. Sąd kierował się w tym zakresie okolicznością, że – jak wynika z kwestionariusza zebrania informacji przez specjalistę terapii uzależnień z dnia 03 kwietnia 2015 roku (k. 654 – 665) – oskarżony A. P. (1) po raz pierwszy miał kontakt ze środkami odurzającymi oraz substancjami psychotropowymi w wieku 16 – 17 lat. W okresie liceum oskarżony okazjonalnie palił marihuanę, następnie eksperymentował z tzw. „dopalaczami”, głównie paląc substancje z grupy syntetycznych kanabinoidów. Uzależnienie A. P. (1) rozwinęło się po zakończeniu stosowania wobec niego w postępowaniu niniejszym środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania – z kwestionariusza wynika, że A. P. (1) po wyjściu z aresztu popadł w depresję, zaczął nadużywać alkoholu, następnie przez okres jednego roku przyjmował codziennie (...) oraz kodeinę, co doprowadziło do jego hospitalizacji. Aktualnie oskarżony pozostaje na terapii w (...) Stowarzyszenia (...) przy ul. (...) w W..

Powyższe w ocenie Sądu wskazuje, iż już w okresie przed zatrzymaniem A. P. (1) był osobą używającą środków odurzających oraz substancji psychotropowych. Jak natomiast wynika z opinii biegłego z zakresu toksykologii Z. W. (k. 617 – 620), substancja 4 – M. w ilości 1,29 grama dla osoby, której organizm przyzwyczajony jest do używania środków odurzających lub substancji psychotropowych, wystarczy na sporządzenie jedynie około czterech porcji wywołujących stan odurzenia. Zdaniem Sądu w realiach niniejszej sprawy, biorąc pod uwagę wcześniejsze doświadczenia oskarżonego A. P. (1) ze środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi należało więc przyjąć, iż zabezpieczona w jego pokoju ilość substancji 4 – M. nie była znaczna. Okoliczność ta skutkowała zaś zakwalifikowaniem przypisanego oskarżonemu czynu wskazanego w punkcie III. wyroku jako wypadku mniejszej wagi w rozumieniu art. 62 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Sąd wymierzył oskarżonemu A. P. (1) za przypisany mu czyn wskazany w punkcie III. wyroku karę grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych. Zdaniem Sądu zarówno stopień winy oskarżonego, jak i stopień społecznej szkodliwości w zakresie przedmiotowego czynu nie były znaczne. Jak już wskazano, oskarżony był osobą używającą środków odurzających i substancji psychotropowych, zaś z uwagi na jego warunki osobiste i wcześniejsze doświadczenia przyjąć należy, iż posiadana przez niego wbrew przepisom ustawy ilość substancji 4 – MEC nie była znaczna. Sąd miał też na uwadze, iż A. P. (1) nie był dotychczas karany (dane o karalności na k. 649). Z uwagi na powyższe w przekonaniu Sądu kara grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych będzie adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości przedmiotowego czynu oraz stopnia winy oskarżonego, spełni ona swe cele zarówno w zakresie prewencji indywidualnej, jak i generalnej, nadto będzie ona pozytywnie oddziaływać w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Sąd ustalił wysokość stawki dziennej grzywny na kwotę 20,00 złotych, kierując się tymi samymi przesłankami, co przy ustaleniu wysokości stawki dziennej w odniesieniu do kary grzywny wymierzonej oskarżonemu w punkcie II. wyroku – które to przesłanki zostały wskazane i szczegółowo omówione we wcześniejszej części uzasadnienia.

W punkcie IV. wyroku, zgodnie z treścią art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k., Sąd połączył kary wymierzone oskarżonemu A. P. (1) w punktach II. i III. wyroku i wymierzył oskarżonemu karę łączną grzywny w wymiarze 120 stawek dziennych. W ocenie Sądu kara łączna grzywny w orzecznym wymiarze będzie bowiem należycie oddziaływać na oskarżonego A. P. (1) w zakresie zapobiegawczym i wychowawczym, przy tym spełni ona swe zadanie w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa – co jest zgodne z zasadniczą dyrektywą wymiaru kary łącznej, wskazaną w przepisie art. 85a k.k.

Kierując się zaś treścią art. 86 § 2 k.k. i art. 33 § 3 k.k., Sąd ustalił wysokość stawki dziennej grzywny orzeczonej jako kara łączna na kwotę 20,00 złotych – z tych samych względów, którymi kierował się przy ustaleniu wysokości stawki dziennej grzywny przy wymiarze kar jednostkowych.

W punkcie V. wyroku Sąd, na podstawie art. 63 § 1 k.k., zaliczył obu oskarżonym na poczet orzeczonych wobec nich kar grzywny okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w niniejszej sprawie. Oskarżonemu P. W. (1) Sąd zaliczył zatem na poczet kary grzywny, orzeczonej w punkcie I. wyroku, okres zatrzymania od dnia 21 marca 2012 roku od godziny 23:55 do dnia 22 marca 2012 roku do godziny 15:20, tym samym uznając wymierzoną temu oskarżonemu karę grzywny za wykonaną w wymiarze dwóch stawek dziennych. Natomiast oskarżonemu A. P. (1) na poczet kary łącznej grzywny, orzeczonej w punkcie IV. wyroku, Sąd zaliczył okres tymczasowego aresztowania w niniejszej sprawie, to jest okres od dnia 23 marca 2012 roku od godziny 06:30 do dnia 15 maja 2012 roku do godziny 10:46, tym samym uznając wymierzoną temu oskarżonemu karę łączną grzywny za wykonaną w wymiarze stu sześciu stawek dziennych.

Mając na uwadze, że w ramach przypisanemu oskarżonemu A. P. (1) czynu wskazanego w punkcie II. sentencji wyroku oskarżony ten uzyskał korzyść majątkową w kwocie 250 złotych, Sąd w punkcie VI. wyroku orzekł wobec A. P. (1) przepadek korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa, kierując się dyspozycją art. 45 § 1 k.k.

Sąd w punkcie VII. wyroku orzekł przepadek dowodu rzeczowego w postaci suszu roślinnego koloru brązowo – brązowego, wskazanego w wykazie dowodów rzeczowych numer DRz (...) pod poz.(...) na k. 21 akt sprawy (numer wykazu 1/23/12), który to dowód rzeczowy zabezpieczony został w toku postępowania od oskarżonego P. W. (1),

nakazując jego zniszczenie. Podstawą w/w rozstrzygnięcia był art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii uznając, że należy orzec przepadek w związku z czynem przypisanym oskarżonemu A. P. (1), wskazanym w punkcie II. Wyroku. Sąd miał tu na uwadze, że czyn przypisany A. P. (1) zakwalifikowany został z art. 59 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, który to przepis jest surowszy niż przepis art. 62 ust. 3 tej samej ustawy, będący kwalifikacją prawną czynu przypisanego P. W. (1).

Sąd w punkcie VIII. wyroku orzekł przepadek dowodu rzeczowego w postaci dwóch torebek foliowych z zawartością proszku koloru białego, zabezpieczonych w wyniku przeszukania dokonanego w mieszkaniu numer (...) przy ul. (...) w W. i wskazanych w wykazie dowodów rzeczowych numer DRz (...) pod poz. (...) na k. 75 akt sprawy (numer wykazu II/77/12) oraz nakazał ich zniszczenie – zgodnie z dyspozycją art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii.

Zważywszy, że zarówno wobec oskarżonego A. P. (1), jak i wobec oskarżonego P. W. (7) karę grzywny, zaś wobec oskarżonego A. P. (1) nadto przepadek korzyści majątkowej w kwocie 250 złotych, Sąd w punkcie IX. wyroku na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił obu oskarżonych od zapłaty kosztów sądowych, przejmując je tym samym na rachunek Skarbu Państwa.

Mając na uwadze całokształt okoliczności wskazanych powyżej orzeczono jak w sentencji.